

Qb. 127.
39.

DISPUTATIO

Quinta

DE NEGOCIIS
GESTIS ET CA-
lumniatoribus

Quam

Deo optimo maximo

auspice:

PRAESIDE

ORTOLPHO FOMANNO

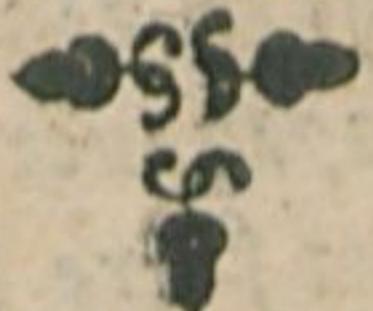
V. I. D. & P. P. P.

*In publico Pandectarum Collegio de-
fendere conabitur*

Laurentius Kuppelich

Feuchtvangensis

a. d. XI. Augosti, loco horâq; consuetis,

I E N A

Tpyis Tobiae Steinmanni,
Anno c. 15 16 1C.

S
P

CLARISSIMO CONSVL-

eissimo ḡ viro

DN. VICTORINO

STREITBERGERO V. I. D.

Illustrissimo ac Celsissimo Principi ac Domino,
Dn. GEORGIO FRIDERICO Marchioni
Brandenburgico, Duci Borussiæ, Burggrauio Noriber-
gæ, &c. à consilijs, Aduocato, & prouincialis iudicij,
quod est Onoltzbachij, adfessori dignissimo.

Dn. ac fautori suo multis nomi-
nibus honorando,

Has ex iure ciuili positiones

L. M. Q. D.

Laurentius Kuppelich
Respondens.

IN HONOREM LAURENTII

KUPPELICH, amici & collegæ sui.

KUPPELICH es merito, hoc Germano idiomate nomen
Cum proprijs studijs & genitura dedit.
Hoc tenuere tui & propagauerent parentes,
Et qui de patrijs ante fuere sacris,
At magis atq; magis te te clarescit in uno
Atq; viget summo nunc in honore suo.
Sunt satis indicio themata hæc conscripta labore
Proprio, & assidui, quos legis ipse, libri.
Perge ita, & ingenij vegetum refoue usq; calorem,
Ne nomen studijs cassum & honore geras.

Scribebat Iacobus Strassius Aller-
hemius Sueus.

V.

NEGOCIORVM GESTIO EST IM- l.l. 2. c. 1. 19 f. 1.
 proprius seu q. ^{1.6.2. c. 1. 19 f. 1.} ~~contractus~~ bonæ fidei, in
 quo quis sua sponte alterius ignorantis vel
 absentis negotia utiliter gerenda suscipit. l.l. 2. c. 1. 19 f. 1.

II.

Diuidi potest negotiorum administratio in Ge-
 neralem, qua omnia bona seu negotia administra-
 tur, & specialem h. e. certi alicuius negocij.

III.

Estq; negotiorum gestio voluntaria, & sponte su- l.l. 2. c. 1. 19 f.
 scipitur: sed quia nonnullæ causæ ita sunt comparatæ,
 ut nulla alia actio inde detur, & tamen iniquum sit,
 omnem actionem denegari, igitur interdum, etiamsi
 necessitate quis aliqua vel necessitatis suspicione ad-
 ductus gerat, utili negotiorū gestorū iudicio uti po- l.l. 2. c. 1. 19 f. 53
 terit. Hinc distinguunt negotiorū gestionē in volun-
 tariam, & necessariam. IV.

Causa efficiens remota negotiorum gestionis est *Efficiens*,
Ius Prætorium: Propinquaverò factum hominis, qui
 negocium alienum sponte gerendum suscipit. l.l. 2. c. 1. 19 f. 53

V.

Pupillus aliena negotia gerere potest: & ex gestu
 suo tenetur, quatenus factus est locupletior. Si agit, Sed fulguristi me
negociosus naturam
taxam. can. 1. ad
 compensationem eius, quod gessit, patitur. 1617 f. 70

VI.

Negocia autem pupilli qui gessit, eundem habe- l.l. 2. c. 1. 19. fol. 25.
 bit sibi obligatum factum locupletiorem.

VII.

Sed & mulier negotia aliena rectè gerit. Hinc quæ-
 ritur, An mater respectu alimentorum intra primum l.l. 2. c. 1. 19 f. 13
 triennium liberis præstitorum, negotiorum sit gestrix,
 coq; nomine contra liberos agere possit? N. An vero
 ipsi ea de re in patrem diuitem dabitur actio? A.

A 2 Quod

VIII.

l.l.2.c.4.19 fol. 17 Quod si trimos maioresvè aluerit pietatis ratio-
ne id fecisse existimatur; ideoq; actio ei denegatur.
Quid si protestata fuerit, se repetendi animo id faces-
re, vel simul liberorum bona administraverit? Tum
non censetur pietatis ratione id fecisse.

IX.

l.l.3.pun+4.5 f. 5 Num & errans gerit negocium, verbi causa, fi-
deiuissit pro Titio putans sibi mandatum esse, vel sol-
uit creditoribus hereditarijs pecuniam, existimans
sororem suam defuncto heredem testamento exti-
tisse? omnino.

X.

l.l.2.c.4.19 fol. 133 ^{Materia.} Ac sciendum, Negocium, quod geritur, alienum
esse oportere. Vnde quæsitum, si quis in rem alienam
impendit, suam esse existimans, an directa inde actio
oriatur? A. Num & contraria? Molin. inter ius stri-
ctum & æquitatem distinguit. Noscum Cuiacio re-
tentiois saltem beneficium locum habere asserimus.

XI.

l.l.4.19 f. 132 Suum vero proprium negocium si quis gesserit,
alienum ratus, nulla utrinq; competit actio,

XII.

l.l.2.c.4.19 fol. 120 Sempronij negotia gessi, cum Titij me negotia:
administrare arbitrarer, queritur, vtrum Semproni-
um mihi obligatum reddiderim, necnē? Illud magis
est.

XIII.

l.l.4.19 f. 135 An corico, qui soluit totum, negotiorum gesto-
rum actio detur contra correum controuertunt Dd.
Distinguimus cum Sichardo ad l.2.n.15.C. de duob.
rcis.

XIV.

l.l.2.c.4.19 fol. 68 Eum qui pro tute negocia gerit, & protutelæ,
& negotiorum gestorum teneri statuimus.

In

XV.

In specie l. 3. ait Prætor. §. si exsecutor. 8. D. de
neg. gest. quæritur, doliné an negotiorum gestorum
detur actio? Nobis hanc dari verius videtur.

XVI.

Si, quod tuo nomine negotium, cum tuum non
esset, gessi, tu ratum habuisti, quæritur, An mutuae in-
ter nos natæ sint actiones? Quod adfirmamus.

XVII.

Ergo Titij quis gerit negotium, non tantum si
Reipsa, vel cura & solicitudine, sed etiam ratihabito-
ne ad ipsum spectat. Alij addunt quartum modum,
quod nostrum fiat negotium etiam ipso gestu.

XVIII.

Ad ratihabitionem duo requiruntur. I. ut con-
templatione eius negotium gestum sit, qui ~~ratum~~ ha-
bet. II. ut negotium, quod eius nomine gestum est, ipso gestu ad nullum alium pertineat. Quid si absens
scit, nec contradicit? In eorum descendimus senten-
tiam, qui dicunt, non mandatum, sed negotiorum ge-
stionem hoc pacto contrahi.

XIX.

Ex negotiorum gestione duplex actio nascitur: *Efectus*,
Directa & contraria. Directa ei competit, cuius in-
terest, sive is dominus sit rei gestæ, siue non sit, contra
gestorem: ad hoc potissimum, ut suscep^{tæ} administra-
tionis rationem reddat, & præster omne damnum,
quod ex eius gestione actor sensit ob malam admini-
strationem.

XX.

In hanc autem actionem culpam leuissimam non
venire Dd, communiter statuunt. Existimamus ex le-

S
P lib. 2. c. 2. 19 f.
191. gum præscripto negoc. gestorem de leuissima teneri
culpa. Quid si res male gesta probata est? De dolo
gestor obligatus dicitur. *fol. 191.*

XXI.

lib. 2. c. 2. 19 f. 174 *Q 209* Contrariâ actione experitur gestor contra do-
minum negocij ad id consequendum, quod de suo in
negocium domini necessario & utiliter impendit, &
quidquid ei abest eo nomine abfuturum est. An
inutiliter gesto negocio eoq; probato hæc actio da-
bitur? A. Meum negocium meo nomine gestum si
ratum habeo, num actio negotiorum gestorum in me
competit? ~~A.~~ A.

XXII.

2. t. 19 f. 180. In utraq; autem actione etiam usuræ præstandæ
sunt: sed qui cius pecuniam, cuius tutelam negotiæ
administrat, in usus suos conuertit, maximas usuræ
præstat, ut in l. 38. D. h. t. legitur. Nec opus est, ut se-
cundum Accurs. verba *tutelam negotiæ*, pro negotiis
faktem tutelaribus accipiantur. Sicut nec traies-
cionem uerborum in l. 10. §. 3. qui cum d. l. 38. pu-
gnare videtur, admittimus.

XXIII.

De calumniatoribus. Postquam dictum est de ijs, qui negotia aliorum
suscipiunt: superest, ut aliquid etiam de calumniato-
ribus h. e. ijs, qui pecuniâ acceptâ negotium alijs fa-
ciunt, vel non faciunt, dicamus.

XXIV.

Calumniator in hoc edito is dicitur, qui per
fraudem non sine quæstu in iudicio alteri negotium
facere instituit, vel pecuniam ab alio accepit, ne ipsi
negocium ficeret.

XXV.

*Cui & con-
tra quem
detur hac
actio.* Actio itaque de calumniatoribus ex duplaci
causa

causa oritur. I. Si locauit quis operam suam pecuniâ acceptâ, ut negocium alicui calumniæ causa faceret; quamuis non fecerit.

XXVI.

II. Si quis à Sempronio pecuniam accepit hoc pacto, ne per calumniam ei negocium faceret.

XXVII.

Quæritur, qua actione teneatur is, qui Sempronio pecuniam dedit, ut calumniæ causa Caio negocium ficeret? Nos eâdem poena illum adficiendum esse defendere conabimur. XXIX.

Pecuniæ autem appellatio hîc latissimè accipitur; significat enim omne id, quo nostra conditio melior efficitur, quacunq; ratione compendium sentiamus.

XXIX.

Porro hæc actio locum habet non tantum in causis ciuilibus, sed etiam in publicis criminibus. Correctionem §. I. lib. I. recept. sent. Pauli t. 5. dum pro verbis: *publicis iudicij*s: substituuntur vocabula; *extraordinarijs criminibus*: reiçimus.

XXX.

Et datur primum ei, cui negocium factum est, intra annum utilem in quadruplum (disputant, an quadruplico simplum insit? quod adfirmamus, quia quadruplo simplum semper connumeratur, nisi lege aliqua alter sit constitutum) eius summae, quæ data est: post annum, a. in simplum. XXXI.

Deinde ei datur, qui pecuniam dedit, ne negocium sibi calumniæ causa fieret, quia hîc in accipiente tantum turpitudo est. XXXII.

Heredi hæc actio denegatur, quia sufficere debet, quod pecuniam à defuncto datam condicere potest. Sic nec in heredem conceditur, nisi quatenus ad eum peruenit, quia poenalis est actio.

Illud:

XXXIII.

Illud notandum , quod qui dedit pecuniam; ut
negocium paterer, non habebit repetitionem , quia
turpiter fecit. Item si & à me accepit numos, ne pas-
terer, duobus iudicijs mihi tenebitur.

XXXIV.

Dedi pecuniam , ne mihi fieret negotium, quæ-
ritur, An hoc in casu condicō ob turpem causam
cum hac in factum actione in quadruplum concurs-
rat ? A: ita tamen , ut una alteram , quoad simplum ,
consumat.

XXXV.

Qui vero me nec mandante vel ratum habente
dedit pecuniam , ne contrà me calumnosè agere-
tur, simplum potest repetere condicōne ob turpem
causam.

XXXVI.

Nec illud prætereundum , quod calumniator in
ciuili iudicio, non tantum ordinariè ex edicto actio-
ne in factum : sed etiam interdum extra ordinem co-
erceatur.

XXXVII.

Denique citrà priuatam actionem in iudicio
publico ordinariè olim imprimebatur calumniato-
rum fronti litera K. vel C. postea talionis poena irro-
gabatur. Hodiè extraordinariè calumniatores pu-
niuntur, & infamia notantur.

XXXIX.

Colophonis loco quæstionis est , An ciuilis a-
ctio criminali præiudicet? N.

F I N I S.

Kc 3192

8°

(K2217985)

VS 12

NO

Farbkarte #13

B.I.G.

8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres

